

стратегическо избиране на този път, с цел да се изразходва по-малко енергия. Въ даденъ моментъ мисълта на човѣка върви по права посока, а въ следния моментъ тя взима друга посока, т. е. прави известно отклоняване. — Защо? — Срещнала е нѣкакво съпротивление на пътя си. Нѣкой човѣкъ говори плавно, отмѣрено, красиво. Изведнѣжъ речъта му се отклонява, взима крива посока. — Защо? — Това става по две причини: или въ него е станала нѣкаква промѣна, или се е явило нѣкакво външно влияние. Изобщо, правитѣ и кривитѣ посоки въ живота на човѣка се преплитатъ. Въ това кръстосване, именно, той расте и се развива. Защо дохождате сутринъ въ класъ? Защо ставате сутринъ рано? Защо ядете? Който обича истината, той е готовъ всѣкога да си даде правилень отчетъ за всѣко нѣщо, което прави. Ще кажете, че ядете по навикъ. — Не, яденето не е навикъ. То е свещенъ актъ. Ставането отъ сънь подразбира възкресение. Заспиването означава смъртъ. Когато спи, човѣкъ отива на онзи свѣтъ. И като го питатъ, какво е видѣлъ тамъ, той казва, че е сънувалъ нѣщо, но не помни, какъвъ е билъ съньтъ му. Когато хората се връщатъ отъ онзи свѣтъ, съзнанието имъ за този свѣтъ се прекъсва, и тѣ нищо не помнятъ. Това прекъсване на съзнанието се дължи на факта, че свѣтлината имъ не е достатъчна. Колкото по-голъма е свѣтлината на човѣшкото съзнание, толкова и